

86

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 marca 1958 r.

w sprawie zasad i trybu przyznawania nieruchomości zamiennych oraz wynagrodzenia pieniężnego za niektóre nieruchomości nierolnicze na Ziemiach Odzyskanych i na terenach b. W. M. Gdańska.

Na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 29 maja 1957 r. o uregulowaniu spraw własności niektórych nieruchomości nierolniczych na Ziemiach Odzyskanych i na terenach b. W. M. Gdańska (Dz. U. Nr 31, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przez właściwy organ administracji państwowej bez bliższego określenia rozumie się organ administracji prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej w miastach wyłączonych z województw) rady narodowej — w zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

2. Przez nieruchomość podlegającą zamianie rozumie się nieruchomość, która zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 maja 1957 r. o uregulowaniu spraw własności niektórych nieruchomości nierolniczych na Ziemiach Odzyskanych (na terenach b. W.M. Gdańska (Dz. U. Nr 31, poz. 137) podlegałyby wydaniu lub nadaniu na własność, lecz wydanie lub nadanie na własność nie może nastąpić z przyczyn wymienionych w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2 tej ustawy.

§ 2. Nieruchomość zamienna powinna odpowiadać nieruchomości podlegającej zamianie pod względem charakteru, wyposażenia i położenia oraz wielkości. Za zgodą osoby uprawnionej do nieruchomości zamiennej może jej być przyznana nieruchomość zamienna innego rodzaju lub wielkości.

§ 3. 1. Wartość nieruchomości zamiennej oraz nieruchomości podlegającej zamianie ustala organ administracji państwowej właściwy ze względu na położenie nieruchomości. Przy ustalaniu wartości budynków i działek budowlanych mają odpowiednie zastosowanie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1957 r. w sprawie zasad ustalania ceny domów mieszkalnych i gruntów budowlanych sprzedawanych przez Państwo, sposobu spłaty należności, sposobu zaliczania na pokrycie ceny nakładów poczynionych przez nabywcę oraz kategorii osób korzystających z pierwszeństwa przy nabywaniu domów i gruntów (Dz. U. z 1957 r. Nr 44, poz. 204 i z 1958 r. Nr 20, poz. 85).

2. Wartość ograniczonych praw rzeczowych obciążających nieruchomość podlegającą zamianie lub nieruchomość zamienną odlicza się od wartości obciążonej nimi nieruchomości.

§ 4. 1. Jeżeli wartość nieruchomości zamiennej przewyższa wartość nieruchomości podlegającej zamianie, różnica wartości obciąża nabywcę nieruchomości zamiennej i w przypadku niezapłacenia jej przy nabyciu podlega zabezpieczeniu na tej nieruchomości na rzecz Państwa.

2. Właściwy organ administracji państwowej może rozłożyć spłatę różnicy na raty na okres nie dłuższy niż 10 lat.

3. Koszty szacunku i postępowania związanego z przyznaniem nieruchomości zamiennej osobom uprawnionym ponosi prezydium rady narodowej.

§ 5. 1. Przyznanie nieruchomości zamiennej w zamian za nieruchomość podlegającą zamianie dokonuje prezydium rady narodowej miejsca położenia nieruchomości zamiennej — spośród mienia stanowiącego własność Państwa i pozostającego pod zarządem prezydium rady narodowej, a zbrędnego do wykonania zadań planowych. Jeżeli nieruchomość zamienna pozostaje pod zarządem innej jednostki państwowej lub uspołecznionej, przekazanie jej uprawnionemu następuje po uprzednim przejęciu nieruchomości przez prezydium rady narodowej od tej jednostki.

2. Uchwała, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać:

- 1) powołanie podstawy prawnej uchwały;
- 2) szczegółowe określenie nieruchomości zamiennej i podlegającej zamianie z podaniem jej położenia, adresu, opisu, granic, rodzaju budynków itp.;

3) imię, nazwisko i adres nabywcy nieruchomości zamiennej;

4) ustalenie, czy i jakie obciążenia przechodzą na nabywcę nieruchomości zamiennej;

5) stwierdzenie, czy i w jakich granicach nabywcę nieruchomości zamiennej obciąża obowiązki dopłaty, i ustalenie sposobu spłaty różnicy wartości (§ 4).

§ 6. Uchwała o przyznaniu nieruchomości zamiennej stanowi podstawę do zawarcia umowy zamiany nieruchomości. Umowa taka powinna być zawarta w formie aktu notarialnego.

§ 7. 1. W razie niemożności przyznania nieruchomości zamiennej lub na wniosek uprawnionego, który ukończył 60 lat albo jest niezdolny do pracy, może być uprawnionemu przyznane wynagrodzenie pieniężne.

2. Wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, ustala się według zasad wskazanych w § 3.

§ 8. Wynagrodzenie pieniężne wypłacane będzie z budżetu powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej właściwej ze względu na miejsce położenia nieruchomości podlegającej zamianie.

§ 9. 1. Wynagrodzenie pieniężne wypłaca się ratalnie po 1.500 zł miesięcznie przy oprocentowaniu 4% w stosunku rocznym.

2. Jeżeli wynagrodzenie ma być obrócone na budowę domu jednorodzinnego, lokalu w małym domu mieszkalnym lub na wkład budowlany w spółdzielni mieszkaniowej albo na założenie warsztatu rzemieślniczego, drobnego zakładu przemysłowego lub innego drobnego zakładu pracy (§ 8), wynagrodzenie wypłaca się jednorazowo w wysokości potrzebnej dla realizacji wymienionych celów.

3. Wypłata wynagrodzenia może być podzielona w ten sposób, że część wynagrodzenia wypłaca się w terminie przystąpienia do realizacji wymienionych w ust. 2 celów, a pozostałość w miarę postępu realizacji tych celów.

§ 10. 1. Osoby, którym przyznane zostaną nieruchomości zamienne o wartości niższej niż nieruchomości podlegająca zamianie, otrzymują różnicę ich wartości. W tym przypadku mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 9.

2. W odniesieniu do nieruchomości, o których mowa w ust. 1, prezydium rad narodowych zarządzają z urzędu sprawdzenie szacunku dokonane przez biegłych.

§ 11. W przypadku niemożności przyznania nieruchomości zamiennej wynagrodzenie pieniężne wypłaca się w wysokości odpowiadającej wartości nieruchomości podlegającej zamianie. Jeżeli na nieruchomości podlegającej zamianie zostały dokonane nakłady, wartość tej nieruchomości ustala się według jej stanu przed dokonaniem tych nakładów.

§ 12. Wynagrodzenie pieniężne w zamian za nieruchomość podlegającą zamianie oraz różnicę wartości, o której mowa w § 10, ustala właściwy organ administracji państwowej.

§ 13. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej oraz Ministrowi Finansów.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz